

[Hem](#) > ... > [Hitta Rätt Person](#) > [Typer Av Juristyrken](#) > Austria

Typer av juristyrken

Innehåll inlagt av
Österrike

Österrike

Den här sidan ger en översikt över juristyrken i Österrike.

Juristyrken – Inledning

Just nu (2023) finns det omkring 1 850 yrkesdomare anställda vid de allmänna domstolarna, dvs. de som handhar tvistemål, brottmål, arbetsmål och socialrättsliga mål (antalet är omräknat till aktiva heltidstjänster, inbegripet tjänster vid Högsta domstolen). Cirka 700 rättstillämpare ansvarar för en väsentlig del av domstolsväsendet. Det finns också omkring 600 yrkesdomare vid förvaltningsdomstolarna.

Dessutom finns lekmän som medverkar i vissa mål på frivillig basis. Här ingår lekmannadomare och jurymedlemmar i brottmål, och fackkunniga och yrkesutbildade bisittare i handels-, arbets- och socialrättsliga mål, samt i vissa administrativa förfaranden.

Antalet åklagare är ungefär 480 (2023, omräknat till aktiva heltidstjänster, inbegripet tjänster vid riksåklagarmyndigheten, men inte vid centralmyndigheten).

Inom kriminalvården finns 3 799 personer anställda (per den 1 september 2019, omräknat till aktiva heltidstjänster, inbegripet kriminalvårdsledningen). I siffran ingår sammanlagt 3 214 vårdare på kriminalvårdsanstalt (inbegripet utbildare).

1. Domare

Utbildning och utnämning av domare

Det krävs minst fyra års juridisk yrkeserfarenhet och ett avklarat prov för domarämbetet efter avslutad juristutbildning för att kunna utnämnas till domare vid de allmänna domstolarna.

En del av yrkeserfarenheten är domstolspraktik på minst sju månader (denna domstolspraktik kallades tidigare för ett "domstolsår") som kvinnliga utexaminerade har rätt till och som även är ett krav för alla som vill bli advokat eller notarius publicus. Resten av den yrkeserfarenhet som krävs uppnås oftast genom särskild domarutbildning som domarkandidat under den rättsliga utbildningens gång, men den kan även fås genom annan rättslig verksamhet, t.ex. som biträdande jurist.

Omkring 100 biträdande jurister antas till den förberedande utbildningen varje år. Domarutbildningen tar fyra år (inklusive domstolspraktik) och genomförs vid distriktsdomstolar (*Bezirksgerichte*), regiondomstolar (*Landesgerichte*), åklagarmyndigheter, kriminalvårdsanstalter, brottsoffermyndigheter eller hos en advokat eller notarius publicus, eller vid riksförvaltningsmyndigheten. En del av utbildningen kan även förläggas till överregiondomstolen (*Oberlandesgericht*), Högsta domstolen (*Oberste Gerichtshof*), justitieministeriet, kriminalmyndigheten, en enhet för skyddstillsyn, en förvaltarskapsförening eller ungdomsvårdsmyndighet, rättsskyddsmyndigheten eller genomförs inom finanssektorn (t.ex. vid lämpliga företag). Domarutbildningen avslutas med ett prov. Utbildningstiden minskas proportionellt för kandidater som byter karriär efter att ha förvärvat yrkeserfarenhet. En kandidat som redan har klarat av provet för att bli advokat eller notarius publicus behöver endast klara ett kompletterande prov i stället för själva domarprovet.

Efter att ha avlagt domarprovet med godkänt resultat söks lediga tjänster som domare eller åklagare.

Det finns inte någon domarutbildning inom förvaltningsdomstolssystemet, men förvaltningsdomare måste ha minst fem års yrkeserfarenhet (t.ex. arbete vid en förvaltningsmyndighet). Inget prov behöver avläggas.

Domare vid allmänna domstolar kan byta till förvaltningsdomstolar. Domare i förvaltningsdomstolar kan utnämnas till domare vid allmänna domstolar efter fem tjänsteår i förvaltningsdomstolar.

Normalt sett är det justitieministern som utnämner domare och åklagare. Det är bara för vissa utnämningar som denna rättighet förbehålls förbundsrepubliken. Däremot utnämns domare vid delstatsförvaltningsdomstolar av respektive delstatsregering. Endast österrikiska medborgare kan utnämnas till domare eller åklagare.

Domarnas status

Domare utnämnda vid allmänna domstolar och förvaltningsdomstolar är offentliga federala tjänstemän. Jämte bestämmelserna i förbundsgrundlagen (*Bundes-Verfassungsgesetz* - B-VG) utgör domar- och åklagartjänstlagen (*Richter- und Staatsanwaltschaftsdienstgesetz* - RStDG) den viktigaste rättskällan som reglerar domares utbildning och yrkesställning. I denna lag finns många bestämmelser (exempelvis disciplinåtgärder och arbetsbeskrivningar) för både domare och åklagare.

Domare utsedda till delstatsförvaltningsdomstolar (*Landesverwaltungsgerichten*) är offentliga tjänstemän i respektive delstat. Deras yrkesställning regleras i förbundsgrundlagen och i specifik delstatslagstiftning.

Samtliga domare utnämns på obestämd tid och går i pension i slutet av den månad de fyller 65.

Domaren är i sin dömande verksamhet en oberoende statlig myndighetsutövare enligt artiklarna 87 och 88 i förbundsgrundlagen. Oberoendet består å ena sidan i att domarna inte får några direktiv eller instruktioner (sakligt oberoende), å andra sidan i att de inte kan avsättas eller flyttas till en annan tjänst (personligt oberoende). Domare är enbart bundna av lagen och dömer efter sin egen bästa övertygelse om hur lagen bör tolkas. Domare är heller inte bundna av tidigare avgöranden av liknande rättsfall av andra domstolar (prejudikat).

Bortsett från den fasta pensionsåldern kan domare bara avsättas, flyttas till en annan tjänst mot sin vilja eller pensioneras i de fall och former som stadgats i lag och på grundval av ett formellt domstolsbeslut (artikel 88 förbundsgrundlagen).

Domare åtnjuter endast en konstitutionell särställning när de utövar sitt domarämbete (när de dömer i fall de tilldelats enligt lag och via intern tilldelning), inte när det gäller området domstolsförvaltning, som också sköts av domare. Ett undantag från detta finns för domstolsförvaltningsmål som ska avgöras av domstolsavdelningar eller nämnder (t.ex. tilldelning av mål eller tillsättningsförslag). I övrigt ska domaren följa sina överordnades direktiv. En fast tilldelning av mål garanterar att den författningens lagliga rätten till en domare upprätthålls.

Roll och arbetsuppgifter

Domare har som uppgift att döma i tvistemål och brottmål. I förvaltningsrättsliga och författningrättsliga ärenden utövar de en kontrollfunktion gentemot förvaltningen och skyddar konstitutionen.

Vilka straffbestämmelser gäller för domare?

Disciplinrätt (*Disziplinargericht*): Domare som åsidosätter sina yrkesskyldigheter och etiska principer ansvarar inför disciplinrätten. För domare vid allmänna domstolar finns disciplinrätten vid överregiondomstolen eller vid Högsta domstolen och består uteslutande av domare. Disciplinrätten hanterar även åklagares tjänsteförseelser. Med ett par undantag gäller samma disciplinära bestämmelser för domare i federala förvaltningsdomstolar. För domare i delstatsförvaltningsdomstolar fastställs disciplinregler i delstatens relevanta lagstiftning.

Brottmålsdomstol: Om en domare (eller åklagare) åsidosätter sina yrkesskyldigheter på ett sätt som dessutom är ett brott enligt österrikisk lag, döms domaren av en brottmålsdomstol (t.ex. vid missbruk av tjänsteställning).

Tvistemålsdomstol: Parter som lidit skada av att en domare (eller åklagare) agerat lagstridigt, kan väcka talan om skadestånd mot staten. Om domaren (eller åklagaren) agerat med uppsåt eller grov oaktsamhet kan staten i

sin tur kräva domaren (eller åklagaren) på skadeståndsbeloppet.

2. Allmänna åklagare

Organisatorisk struktur

Åklagarmyndigheten har en hierarkisk organisation som generellt motsvarar domstolarnas struktur.

För var och en av de 16 domstolar som prövar brottmål i första instans finns en åklagarmyndighet. Dessutom finns en nationell näringslivs- och korruptionsåklagarmyndighet (*Wirtschafts- und Korruptionsstaatsanwaltschaft*) med hela Österrike som behörighetsområde. Vid alla överregiondomstolar finns en överåklagarmyndighet, och vid Högsta domstolen ett förbundsåklagarämbete. Överåklagarmyndigheterna och förbundsåklagarämbetet är direkt underordnade den federala justitieministern.

Vilken utbildning har åklagare och hur tillsätts de?

Utbildningen till åklagare är densamma som för yrkesdomare i allmänna domstolar.

Dessutom kan man bara bli åklagare om man uppfyller de krav som ställs för att utnämnas till domare.

Lediga åklagartjänster utannonseras offentligt, precis som lediga domartjänster. Förbundspresidenten är behörig att utnämna åklagare. Liksom beträffande domare har dock rätten att utnämna åklagare för de flesta tjänster delegerats till justitieministern.

Åklagarnas tjänsteställning

Åklagarmyndigheterna är självständiga rättsvårdande myndigheter. De åtnjuter till skillnad från domarna inget oberoende. De har en hierarkisk organisation och är bundna av anvisningar från överåklagarmyndigheten och ytterst justitieministern.

Rätten att utfärda anvisningar är klart reglerad i lag. Anvisningar från överåklagarmyndigheten och justitieministern ska vara skriftliga och innehålla en motivering. Dessutom ska en anvisning antecknas i ärendeakten. Innan anvisningar utfärdas måste ministern samråda med en rådgivande nämnd (*Weisungsrat*). Den federala justitieministern har ministeransvar och är skyldig att rapportera till parlamentet.

Personalen vid de enskilda åklagarmyndigheterna ska följa myndighetsledningens anvisningar. Om de anser att en anvisning är lagstridig kan de kräva en skriftlig anvisning och till och med befria sig själva från behandlingen av målet i fråga.

Roll och arbetsuppgifter

Åklagarmyndigheter är särskilda myndigheter som är skilda från domstolarna. De tillvaratar allmänhetens intresse i straffrättsliga processer. I detta ingår att agera förundersökningsledare i brottmål. De har också som uppgift att väcka åtal i brottmål och kallas därför även åtalsmyndigheter.

Åklagarnas uppgift är att väcka åtal både i regiondomstolarna och distriktsdomstolarna inom respektive regiondomstols domkrets. Distriktsåklagare företräder vanligtvis åklagarsidan vid distriktsdomstolarna. De är tjänstemän med särskild fackkompetens, som dock inte behöver vara grundad i en akademisk utbildning.

Näringslivs- och korruptionsåklagarmyndigheten har en särställning, då dess nationella behörighet framför allt gäller tjänste- och korruptionsbrott, och ekonomisk brottslighet där de berörda beloppen överstiger fem miljoner euro. Dessutom sträcker sig myndighetens behörighet till finansiell brottslighet med berörda belopp på över fem miljoner euro, kvalificerade fall av socialförsäkringsbedrägerier, kvalificerade fall av brott vid konkurs (*kridatträchtiges Verhalten*), och bl.a. brott mot *Aktiengesetz* (motsvarande aktiebolagslagen) eller *GmbH-Gesetz* (bolagsform som ungefär är ett mellanting mellan handelsbolag och aktiebolag) för firmor av motsvarande storlek (aktiekapital på minst fem miljoner euro eller fler än 2 000 anställda).

Överåklagarmyndigheterna är överordnade åklagarmyndigheterna och finns vid överregiondomstolarna i Wien, Graz, Linz och Innsbruck. Förutom att väcka åtal vid överregiondomstolarna utövar de även tillsyn över alla

åklagare inom sin domkrets. De lyder direkt under den federala justitieministern.

Förbundsåklagarämbetet vid Högsta domstolen har en särställning. Förbundsåklagarämbetet lyder direkt under den federala justitieministern och har ingen egen befogenhet att ge åklagarmyndigheterna eller överåklagarmyndigheterna direktiv. De väcker heller inte åtal, utan har som uppgift att stödja Högsta domstolen. Förbundsåklagarämbetet har framför allt befogenhet att i brottmål där parterna inte (längre) har någon möjlighet att överklaga till Högsta domstolen väcka en så kallad talan om ogiltigförklarande för efterlevnad av lagen (resning). Förbundsåklagarämbetet fyller alltså en viktig funktion för att upprätthålla en enhetlig rättstillämpning och rättssäkerhet i brottmål.

Vilka straffbestämmelser gäller för åklagare?

Disciplinärt, straffrättsligt och civilrättsligt ansvar är reglerat på samma sätt för åklagare som för domare vid allmänna domstolar.

3. Assisterande domare

Organisatorisk struktur

Assisterande domare (*Diplomrechtspfleger[innen]*) är i Österrike en central del av rättsväsendet. Mer än 80 % av alla domar i tvistemål i första instans meddelas idag av över 700 assisterande domare.

Vilken utbildning har assisterande domare?

Endast personer som har tagit studentexamen eller erhållit en yrkesmässig kvalifikation får påbörja utbildning till assisterande domare. Utbildningen tar tre år och omfattar att bereda domar på en eller flera domstolar inom det verksamhetsområde som sökanden vill arbeta inom, att delta i en grundutbildning och en utbildning för verksamhetsområdet ifråga samt att klara relevanta prov. När kandidaten klarat slutexamen och under förutsättning att de andra kraven som finns angivna i § 3 i lagen om assisterande domare (*Rechtspflegergesetz*) är uppfyllda utfärdar justitieministern ett diplom till den nyblivna assisterande domaren. Verksamhetsområdet måste vara specificerat på diplommet. Den diplomerade personen har kompetens att behandla rättsfall inom Österrike inom sina verksamhetsområden och kan därmed arbeta som assisterande domare.

Därefter beslutar ordföranden för överregiondomstolen vid vilken domstol och även under hur lång tid personen ska arbeta som assisterande domare. Domstolens ledningsorgan (dess ordförande eller chef) placerar den assisterande domaren vid en eller eventuellt flera domstolsavdelningar som leds av domare.

Assisterande domares tjänsteställning

Assisterande domare är särskilt utbildade tjänstemän som dömer i vissa klart definierade tvistemål i första instans. Grunden för deras befogenheter är artikel 87a i Österrikes federala författningslag samt lagen om assisterande domare. När de utövar sin befogenhet är de endast bundna av de anvisningar som ges av domarna som ansvarar för målet enligt domstolens tilldelning. Domare kan när som helst förbehålla sig att döma i fallet. Beslut som tas av assisterande domare kan precis som domarnas beslut överklagas.

I praktiken arbetar assisterande domare i mycket hög utsträckning självständigt. Anvisningar från domare förekommer ytterst sällan.

Roll och arbetsuppgifter

Assisterande domare är verksamma inom följande områden:

- Civilprocessrättsliga ärenden, verkställighetsärenden och insolvensärenden (ackordsförfaranden).
- Rättvårdsärenden.
- Ärenden som rör fastighetsregistret och sjöfartsregistret.
- Ärenden som rör företagsregistret.

Alla dessa verksamhetsområden kräver särskild utbildning och ett särskilt utnämmande till assisterande domare på det berörda området.

Hur är behörigheten mellan domare och assisterande domare avgränsad?

Assisterande domare har inte behörighet att döma i alla fall inom de nämnda verksamhetsområdena. De frågor som ligger inom en assisterande domares behörighet är klart avgränsade i lagen om assisterande domare och behörigheten är olika för olika verksamhetsområden.

I lagen om assisterande domare fastställs deras behörighet inom verksamhetsområdet i fråga (behörigheten i insolvensärenden omfattar t.ex. konkursärenden inför distriktsdomstolarna). Visst ansvar vilar naturligtvis på domarna.

I varje verksamhetsområde ingår dessutom bland annat att genomföra förfaranden för betalningsföreläggande, bekräfta domars laga kraft och verkställbarhet inom verksamhetsområdet, besluta om rättshjälpsansökningar i mål som avgörs av assisterande domare och utföra myndighetshandlingar som följer av ansökan om rättshjälp vid en inhemsk domstol eller en inhemsk myndighet.

4. Advokater

Allmänt

Advokater arbetar med att företräda parter i alla rättsliga och utomrättsliga frågor, i både offentliga och privata angelägenheter, inför alla domstolar och myndigheter i Österrike.

Det krävs inget myndighetsutnämmande för att utöva advokatycket i Österrike, däremot måste de krav som anges nedan vara uppfyllda.

De huvudsakliga rättsliga grunderna är lagen om advokatväsendet (*Rechtsanwaltsordnung* – RAO), RGBl. nr 96/1896; disciplinlagen för advokater och biträdande jurister (*Disziplinarstatut für Rechtsanwälte und Rechtsanwaltsanwärter* – Dst), BGBl. nr 474/1990; den federala lagen om advokatarvoden (*Bundesgesetz über den Rechtsanwaltsstarif* – RATG), BGBl. nr 189/1969; lagen om advokatexamen (*Rechtsanwaltsprüfungsgesetz* – RAPG), BGBl. nr 556/1985 och den federala lagen om fri rörlighet för tjänster och fri etableringsrätt för europeiska advokater och internationellt verksamma advokaters tillhandahållande av juridiska tjänster i Österrike (*Bundesgesetz über den freien Dienstleistungsverkehr und die Niederlassung von europäischen Rechtsanwältinnen und Rechtsanwälten sowie die Erbringung von Rechtsdienstleistungen durch international tätige Rechtsanwältinnen und Rechtsanwälte in Österreich* – EIRAG), BGBl. I nr 27/2000.

Vilka krav ställs för att få arbeta som advokat?

Den som vill arbeta som advokat måste efter avslutad österrikisk juristutbildning kunna uppvisa sammanlagd praktisk juridisk erfarenhet på minst fem år. Minst sju månader av tiden måste vara på en domstol eller åklagarmyndighet och tre år hos en österrikisk advokat som biträdande jurist.

Advokatexamen som krävs för att få utöva advokatycket kan avläggas efter tre års praktisk erfarenhet, varav minst sju månader på en domstol och minst två år hos en advokat. En förutsättning för att få avlägga examen är att kandidaterna har deltagit i de obligatoriska utbildningstillfällen som föreskrivs av advokatsamfundet.

De som uppfyller kraven kan registreras hos advokatsamfundet i den domkrets där de önskar vara verksamma.

Under vissa förutsättningar kan även utländska advokater som är medborgare i en EU-medlemsstat eller EES-medlemsstat, eller Schweiz, ha rätt att i Österrike

- utöva advokatycket under begränsad tid,
- ansöka om registrering hos ansvarigt advokatsamfund (efter att ha avlagt ett lämplighetsprov), eller
- omedelbart börja bedriva advokatverksamhet i Österrike (utan att avlägga lämplighetsprov) under sitt hemlands advokattitel, och efter tre år av "faktisk och regelbunden" yrkesutövning i Österrike tas upp som fullvärdig medlem i den österrikiska advokat kåren.

Under vissa förutsättningar kan medlemmar i advokatsamfund i en Gats-medlemsstat under begränsad tid utföra vissa klart preciserade advokattjänster i Österrike.

Vilka straffbestämmelser gäller för advokater?

Advokater som bryter mot sin yrkesplikt eller uppträder på ett sätt som skadar advokatkårens anseende ansvarar inför ett disciplinråd som utses av det lokala advokatsamfundet. Den hårdaste disciplinåtgärden som detta råd kan vidta är att stryka advokaten från advokatsamfundets förteckning. I andra instans dömer Högsta domstolen i en avdelning bestående av fyra personer: två domare från Högsta domstolen och två advokater.

Dessutom omfattas advokater naturligtvis av straffrättsligt och civilrättsligt ansvar.

Advokatsamfund, Österrikes nationella advokatsamfund

Alla advokater som finns upptagna på advokatförteckningen för en delstat bildar tillsammans ett advokatsamfund (*Rechtsanwaltskammer*). Advokatsamfundet är offentligrättsliga organ och självständiga, självförvaltande organ.

På federal nivå företräds de österrikiska advokaternas intressen generellt av Österrikes nationella advokatsamfund (*Österreichischer Rechtsanwaltskammertag*). Det nationella advokatsamfundet består av de nio advokatsamfundet i delstaterna och fullmäktige består av ombud från advokatsamfundet (<http://www.rechtsanwaelte.at/>).

5. Notarius publicus

Allmänt

Notarius publicus är oberoende och opartiska myndighetspersoner för preventiv rättsskipning som finns till för att hjälpa medborgarna att reglera sina civilrättsliga förhållanden.

Deras huvuduppgift är att medverka vid rättsliga förfaranden och utföra rättsliga tjänster. Notarius publicus upprättar officiella dokument, förvarar deponerad egendom, utfärdar privata urkunder och företräder parter, främst i rättsvårdsärenden. Notarius publicus kan även fungera som domstolens ombud i rättsvårdsärenden. De anlitas ofta som domstolskommissionärer (*Gerichtskommissäre*) i arvsförfaranden (exekutorer).

Notarius publicus ser till att arvlåtarens tillgångar säkras och kommer till rätt personer. Uppgiften kräver särskilt god kännedom i arvsrätt och i rättsvårdsärenden. Notarius publicus anlitas därför ofta för att upprätta testamenten och för att ge råd och vara ombud i arvsrättsliga frågor.

Notarius publicus utövar ett offentligt ämbete, men är trots det inte offentliga tjänstemän. De står för den ekonomiska risken i byråns verksamhet, men bedriver trots det inte någon rörelse. Arbetet ligger nära ett fritt yrke, men när notarius publicus utför uppdrag som domstolskommissionär är de domstolsorgan. Deras arbete som notarius publicus är en huvudsyssla och kan inte kombineras med att arbeta som advokat.

Justitieministern bestämmer om förändringar av antalet tjänster som notarius publicus, och var byråerna ska ligga. För närvarande finns 536 tjänster som notarius publicus i Österrike (april 2023).

De huvudsakliga rättsliga grunderna för verksamheten återfinns i förordningen om notarius publicus (*Notariatsordnung* - NO), RGBl. nr 75/1871; lagen om notariatshandlingar (*Notariatsaktsgesetz*), RGBl. nr 76/1871; lagen om notariatsavgifter (*Notariatstarifgesetz* - NTG), BGBl. nr 576/1973; lagen om notarius publicus-examen (*Notariatsprüfungsgesetz* - NPG), BGBl. nr 522/1987; lagen om domstolskommissionärer (*Gerichtskommissärsgesetz* - GKG), BGBl. nr 343/1970; och lagen om avgifter för domstolsbiträden (*Gerichtskommissionstarifgesetz* - GKTG), BGBl. nr 108/1971.

Vilken utbildning har notarius publicus?

Alla som tagit österrikisk juristexamen kan söka anställning hos en notarius publicus som, om sökanden antas, registrerar honom eller henne som notarius publicus-kandidat.

De som vill bli registrerade som kandidater av ansvarigt notarius publicusråd måste ha gjort en sju månaders praktik på en domstol eller en åklagarmyndighet och får inte ha fyllt 35 när de upptas på kandidatförteckningen för första gången.

Kandidaterna måste även ha deltagit i de utbildningstillfällen som notarius publicusrådet föreskriver för att få tillträde till examensprovet.

Examensprovet är uppdelat i två delprov:

- Det första delprovet kan göras efter en kandidattid på 18 månader och senast i slutet av kandidattidens femte år, annars avregistreras kandidaten från kandidatförteckningen.
- För att göra det andra delprovet krävs ytterligare minst ett års praktisk tjänstgöring som notarius publicus-kandidat. Kandidater måste klara detta andra delprov innan slutet av kandidattidens tionde år, annars avregistreras kandidaten från kandidatförteckningen.

Hur utnämns notarius publicus?

Lediga tjänster som notarius publicus, eller tjänster som har tillkommit, ska kungöras offentligt innan de tillsätts. Enligt lagstiftningen (§ 6 i förordningen om notarius publicus) krävs bland annat följande av dem som söker tjänst som notarius publicus:

- De ska vara medborgare i en EU-medlemsstat eller EES-medlemsstat, eller Schweiz.
- De ska ha avlagt en österrikisk juristexamen.
- De ska ha avlagt en godkänd notarius publicus-examen.
- De ska kunna styrka sju års rättslig praktik, varav minst tre år som notarius publicus-kandidat efter avlagd notarius publicus-examen.

Dessa grundläggande förutsättningar ger emellertid inte rätt att bli utnämnd till notarius publicus. När en notarius publicus ska tillsättas bedömer och rangordnar det på orten behöriga notarius publicusrådet de sökande. Därefter gör personalavdelningarna på den behöriga regiondomstolen och överregiondomstolen detsamma. Vid bedömningen är den sammanlagda tiden som sökanden praktiserat rättsligt av störst vikt. Notarius publicusrådet och de två personalavdelningarna upprättar var sitt förslag på tre personer som skickas till justitieministern. Ministern är visserligen inte bunden av förslagen, men i praktiken utses alltid någon av de rangordnade sökandena.

Notarius publicus kan utöva sin verksamhet till och med den 31 januari året efter att de har fyllt 70. En notarius publicus kan inte flyttas till en annan tjänst som notarius publicus mot sin vilja.

Hur fungerar tillsynen över notarius publicus? Vilka straffbestämmelser gäller för notarius publicus?

Eftersom notarius publicus har till uppgift att upprätta officiella handlingar och utföra uppdrag som domstolskommissionärer står de under särskild kontroll. Förbundsjustitieministern, domstolsförvaltningen och, mest direkt, notarius publicusråden, ansvarar för tillsynen.

För notarius publicus gäller en särskild disciplinlag. För brott mot yrkesdisciplinen fastställs påföljder i första instans av överregiondomstolen som disciplinrätt för notarius publicus och i andra instans av Högsta domstolen som disciplinrätt för notarius publicus. Avdelningarna som prövar mål måste även ha notarius publicus som ledamöter. Bland straffen som disciplinrätten kan utmäta ingår att avsätta en notarius publicus från sin tjänst. Vid administrativa överträdelse avgör det lokala notarius publicusrådet påföljden.

Utöver ansvaret som åligger notarius publicus enligt ovan, omfattas de naturligtvis även av vanligt straffrättsligt och civilrättsligt ansvar.

När notarius publicus utför uppdrag som domstolskommissionärer betraktas de som tjänstemän i straffrättsligt avseende och kan därför ställas till ansvar för tjänstefel, särskilt missbruk av tjänsteställning. Notarius publicus civilrättsliga ansvar är särskilt reglerat. När notarius publicus utför uppdrag som domstolskommissionärer omfattas de av samma ansvar som domare och åklagare. De kan då inte ställas direkt till ansvar av parter, utan dessa måste rikta sina ersättningsanspråk mot staten. Om notarius publicus agerat med uppsåt eller grov oaktsamhet kan staten i sin tur kräva notarius publicus på skadeståndsbeloppet. Utanför verksamheten som domstolskommissionärer är notarius publicus direkt civilrättsligt ansvarig mot parterna.

Notarius publicusnämnder, Österrikes nationella notarius publicusråd

De notarius publicus som har sitt säte i en delstat och som är med i förteckningen över notarius publicus-kandidater i delstaten i fråga, bildar en notarius publicusnämnd. För delstaterna Wien, Niederösterreich och Burgenland, liksom för Tyrolen och Vorarlberg finns gemensamma nämnder.

Det åligger nämnden att upprätthålla notarius publicus anseende och att företräda branschens intressen.

Varje notarius publicusnämnd ska utse ett notarius publicusråd bland sina medlemmar. Ett råd består av en notarius publicus som ordförande, sex ytterligare notarius publicus (tolv i Wien) och tre notarius publicus-kandidater (sex i Wien).

Österrikes nationella notarius publicusråd ([Österreichische Notariatskammer](#)) består av delstaternas notarius publicusråd. Det nationella rådets uppgift är att företräda kåren som helhet och försvara deras rättigheter och angelägenheter, även i frågor vars räckvidd sträcker sig längre än de individuella notariaten i sig.

Länkar

[Juristyrken - Österrike](#)

■ Senaste uppdatering: 26/10/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.